

Bayer Zsolt: Leghosszabb századunk

2014 június 05. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Leghosszabb századunk a kiegyezés után kezd?dött. És tele volt reménnyel. Ugyanis a vesztett szabadságharc és a kegyetlen megtorlások utáni reménytelenséggel leszámolva csodát tett a nemzet.

A kiegyezés után szárnyaló gazdaság, er?s pénz, felépül? világváros, folyamatos gyarapodás és európai egyenrangúság jelezte a magyarság erejét. S ebben az er?ben benne volt a nemzetiségek asszimilációja és a magyar zsidóság emancipációja is.

Ennek vetett véget az els? világháború. Immár százéves történelmi hazugság az els? világháború kitörését a Monarchia és a németek nyakába varrni. A gy?ztesek hazugsága. A tények: a trónörökös, Ferenc Ferdinánd politikai credója az volt, hogy a szlávságot beemelje a Monarchia államalkotó nemzetei közé, és a dualizmust átalakítsa „trializmussá”. E lépéssel pedig hosszú id?re – talán máig? – biztosította volna a Monarchia jöv?jét. Éppen ezt nem akarta a Nyugat, els?sorban a brit világbirodalom. ?k és a franciák nem akartak egy er?s nagyhatalmat Európa közepén. Ezért kerítettek hamar egy Gavrilo Principet, ezért. Hogy ki kelljen törnie a háborúnak.

A háború véget vetett leghosszabb századunk induló reményeinek.

A háború végén ott várt miránk az eufemisztikusan proletárdiktatúrának nevezett patkánylázadás és Trianon. A Tanácsköztársaság legiszonyatosabb következménye, hogy a magyar nép lelkében vet véget például a zsidó emancipáció lehet?ségének. A nép ugyanis az egészb?l azt érzékelte leginkább, hogy b?rkabátba búzt zsidó keretlegények érkeznek a faluba, és felkötik a papjukat, bírójukat és módos gazdáikat. A nép pedig úgy általában nem mérlegel, cizellál, a nép átél és megél, és érzelemmel éli meg históriáját. Ott kezd?dött az az érzelem, ami a vészkorszak részvétlenségéhez vezetett. Nehogy véletlenül azt gondoljuk, hogy a történelemben nincsenek ok-okozati összefüggések. És bizony Bartha Miklós Kazárföldön cím? m?vét nem betiltani kellene, hanem kötelez?vé tenni, és megbeszélni a középiskolások okos gyülekezeteiben. Hogy vége legyen megátkozott kibeszéletlenségeinknek, amelyekb?l észrevétlenül szivárog a méreg leghosszabb századunk kezdete óta.

S ott várt ránk a háború végén Trianon. A Nyugat legocsmányabb, legaljasabb m?ve. A trianoni békediktátumban

pedig nem is az a legocsmányabb és legaljasabb, ahogyan minden emberséget és igazságot félretéve elbánt a magyarsággal, hanem az, hogy cinikusan és tudatosan el?készítette a második világégést. Igen, teljesen felesleges Horthy nyakába varrni Magyarország belépését a második világháborúba. Ugyanis Magyarországnak nem volt semmi más lehet?sége. De facto sem – s ami sokkal fontosabb: érzelmileg sem.

De a második világháború el?tt Magyarország még egyszer csodát tett. Kitörve az els? világháború iszonyatos veszteségei, a patkánylázadás sokkja és Trianon elviselhetetlensége okozta reménytelenségb?l, másodszor is sikerült rendbe tenni az országot. Újabb gazdasági csoda jött, er?s pénzzel, fellendüléssel, az egész Európában egyedülálló és csodált klebelsbergi oktatási reformmal, bethleni konszolidációval, vagyis mindazzal, amit a kés?bbi „gy?ztesek” újfent a b?neink közé soroltak. És igen: leghosszabb századunk második csodáját végigkísérte a revizionizmus gondolata és hite. Szögezzük le hát végre: az lett volna megdöbbent?, szomorú és megmagyarázhatatlan, ha nem kíséri végig.

A második világháború végül véget vetett minden reménynek. S az utána következ? diktatúra, majd ’56 vérbe fojtása, végül a kádári „konszolidáció” örökké és mozdíthatatlanná tette a hazugságokat. Leghosszabb századunk utolsó harmada elvette a nemzet önbecsülését, és a „kussolj!”, a „kaparj kurta” mentalitást adta cserébe.

Így talált bennünket a rendszerváltás, leghosszabb századunk vége. Vagyis csak azt hittük, hogy vége. Mert elmúlt huszonöt évünkben is velünk maradt. De megszabadulhatunk t?le végre. Ha ?seink Trianon után csodát tudtak tenni, mi miért ne tehetnénk? Pontosan ez a hit teszi fontossá és értelmezhet?vé június 4. emlékezetét. A hit, hogy a huszadik század meghaladható, a hazugságok lebonthatók, a határon túli magyarság helyzete igenis rendezhet?, és a nemzet ismét egyként gondolhat önmagára. Hogy a helyére parancsolható végre az ostoba, önsorsrontó h?zöngés és a megátalkodott, undorító önfeladás is. S hogy a „gy?ztesek” és az utódállamok megbocsátják végre nekünk, hogy szétszedték és elvették t?lünk az országunkat. Mi ugyan nem tartunk igényt erre a megbocsátásra, de ha ?k képesek lesznek végre túljutni rossz lelkiismeretükön, akkor elkezd?dhet végre a határon túli magyarok igazságtétele. Amit úgy hívnak: autonómia.

Ezt ugyanis még a trianoni békediktátum idején ígérték meg. És mi nem felejtünk.

Bayer Zsolt – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló